

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه ترهین و توثیق اموال فکری در حقوق ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرصیه مرادی دوست - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد واحد ساوه

سیدموسی هاشمی تنکابنی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام شهرری

خلاصه مقاله:

گسترش روز افزون تحولات صنعتی و تجاری، موجب شده حقوق مالکیت فکری وارد ادبیات حقوقی شود. با ورود حقوق مالکیت فکری به ادبیات حقوقی، حجم قابل توجهی از قوانین و مقررات، به آن اختصاص یافت. حقوقدانان نیز برای تشریح و تبیین آن همت گماشتند. استفاده از اسناد تجاری یکی از مسایل مهمی که در این بین مطرح می شود موضوع توثیق اسناد تجاری است، در حوزه فقه در خصوص شروط خاص عقد رهن بین فقها اختلاف نظر جدی وجود دارد. عده ای عین بودن و قابل قبض بودن رهنه را در عقد شرط می دانند که قانون مدنی از این نظر مشهور تبعیت کرده است. عده ای دیگر از فقها قایل به عدم شرطیت قبض رهنه و عین بودن مورد رهن هستند که ایشان از لحاظ تطابق با آیات و روایات مورد استناد در عقد رهن و نیز مقتضای عقد رهن که استیثاق می باشد از استحکام و قوت بیشتری برخوردار می باشد که ما نیز در این تحقیق این نظر را پذیرفتیم و قایل به پذیرش رهن دین شدیم. بنابر این از نظر فقهی مانعی برای توثیق اسناد تجاری وجود ندارد اما از نقطه نظر قانونی، با لحاظ اینکه قانون تجارت ایران در مورد جواز توثیق اسناد تجاری ساکت است به قانون مدنی که قانون عام میباشد رجوع می کنیم. به موجب مواد (772 و 774) قانون مدنی که بر اساس این مواد عین بودن و قبض رهنه جزء شرایط عقد رهن معرفی شده و نیز رهن دین باطل معرفی شده است. از آنجاییکه مقتضای ذات عقد رهن استیثاق می باشد و شروط عین بودن و قابل قبض بودن در جهت حصول این مقتضا می باشد لذا ما با مساله توثیق اسناد تجاری عین معین است توثیق این اسناد را می پذیریم و رهن اسنادی را که اسناد مبین دین محسوب می شوند و در حکم عین معین نمی باشند را نمی پذیریم

کلمات کلیدی:

مالکیت فکری، ترهین، توثیق، اموال فکری، قوانین مدنی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/660163>

